

ned, hvad det ser ud til, naar tre Partier gaar imod den, bliver stillet Midler til Raadighed til de nødstedte Kirker, som ikke kan klare sig selv, og hvis Istandsættelse der maa flere Skuldre til at bære; det kan ikke lægges paa de enkelte. Jeg vil gerne i den Anledning pege paa en Kirke i Thisted Amt, Hundstrup. Den højtærede Minister kender Forholdene, jeg har omtalt dem før, og jeg beklager, at det efter de Forhandlinger, der er ført, ikke er lykkedes i Aar at faa en Bevilling til Kirkens Istandsættelse. Efter det Syn, der har været afholdt, og de Indberetninger, der er sket fra Provstesyndet til Ministeriet, foreligger der efter min Opfattelse en Fejl. Jeg vil antage, at den maa ligge hos Staten; og naar der er begaaet en Fejl paa en saadan Maade, er det ogsaa Statens Pligt at træde til, saa Kirken kan blive gjort i Stand. Befolkningen deroppe var paa en Maade tvunget til at overtage Kirken, men det var ganske vist en Forudsætning, at Staten skulde yde et Beløb til Istandsættelsen. Jeg vil altsaa gerne henstille til den højtærede Minister, at der stilles Midler til Raadighed af Staten, saa at denne Kirke ikke stadig skal vente det ene Aar efter det andet paa Istandsættelse; det bliver for kostbart i Længden. Netop som Forholdene ligger, og som jeg ved, det er Ministeren bekendt, vilde det efter min Mening være ganske meningsløst, om man tog de Penge, der skal bruges hertil, af Kirkeligningen i Stedet for af Statskassen, da det er Forhold, som ligger langt tilbage, men som nu burde rettes. Ministeren kan gøre noget ved at gaa til Finansudvalget og skaffe Midler. Jeg har efter de Udtalelser, som Ordførerne baade for Venstre, det konservative Folkeparti og de Radikale har fremsat, faaet den Opfattelse, at man vil stille sig velvilligt, naar Ministeren vil have en Bevilling dertil.

Kirkeministeren (Dahl): Baade den ærede Ordfører for Venstre og den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti har givet Anvisning paa Statskassen til det Formaal, som er omtalt i den Tekstanmærkning, der her er Tale om. Denne Anvisning kan jeg ikke følge. Ved Loven af 1915 om Kirkers Bestyrelse er det fastslaet, at selvejende Kirker paa Landet skal udrede de Udgifter, der er nødvendige til Kirkernes Vedligeholdelse, af de Midler, de har, og hvis de ikke slaar til, ved Ligning paa Folkekirkens Medlemmer indenfor vedkommende Menighed. Denne Regel er optaget uforandret i Loven af 1922 om Kirkers Bestyrelse. Det er altsaa et Princip, som disse

to Love af nyere Dato hævder, at det er Folkekirkens Medlemmer, der skal udrede disse Midler, ganske vist Folkekirkens Medlemmer i den paagældende Menighed. Naar man nu kommer og giver Anvisning paa Statskassen, kan jeg ikke følge denne Anvisning. Jeg mener, at det vil være at gaa bort fra et sundt og godt Princip, at Folkekirken selv skal tilvejebringe Midlerne til sit Underhold, naar den ikke har dem i de Formuer og Værdier, som nu en Gang er henlagt til den. Den Gang, jeg tiltraadte som Kirkeminister, var noget af det første, jeg udtalte, det, at jeg loyalt vilde gennemføre Kirkelovene af 1922. Nu er det mig, der vil gennemføre dem loyalt, medens de to Partier, der vedtog disse Kirkelove, kommer og vil vælte en Udgift, som ifølge disse Love paahviler Folkekirkens Medlemmer, over paa Statskassen. Dertil kan jeg ikke være med, og jeg agter ikke paa et kommende Finanslovsforslag at stille noget som helst Forslag om, at der af Statskassen udredes Midler til de paagældende Kirker. Derimod kan jeg være med til, at der, hvis man ønsker det, i hvert enkelt Tilfælde, saaledes som det navnlig fremgik af det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser, paa Finanslovene gives Hjemmel for, at der af den kirkelige Ligning, som udskrives paa alle Folkekirkens Medlemmer udenfor København og Frederiksberg, ydes Midler til at komme de Kirker, de Sogne til Hjælp, hvor Byrden falder særlig haardt. Og da det nu er glippet paa det foreliggende Finanslovsforslag at faa en Bemyndigelse til, at Kirkeministeren anvender et samlet Beløb til Restaurering og Istandsættelse af disse Kirker, er det muligt, at jeg paa et kommende Finanslovsforslag vil stille Forslag om i enkelte bestemte nævnte og bestemt begrundede Tilfælde at faa Hjemmel dertil. Jeg maa kun beklage, at denne Finansudvalgets Stilling til dette Spørgsmaal er fremkommet saa sent, at det ikke har været muligt at stille et saadant Forslag til det her foreliggende Finanslovsforslag, da der virkelig er en Del Steder, hvor man af de her nævnte Grunde er i stor Trang. Jeg forstaar det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser saaledes, at han og hans Parti, naar denne Fremgangsmaade følges, vil være villige til at tage hvert enkelt Tilfælde op til Prøvelse og, hvis de finder det vel begrundet, saa ogsaa være med til at yde Hjælpen af den kirkelige Ligning og ikke af Statskassen. Hvis jeg har Ret i denne Opfattelse, vilde jeg sætte stor Pris paa, om det ærede Medlem Hr. Rode vilde bekræfte det, da jeg saa muligvis vil tage dette Forslag til Tekstanmærkning tilbage og prøve, hvor vidt vi